

Alzina de can Rosés

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carretera de Terrassa. 08191-RUBÍ
Emplaçament Darrera la masia

Coordenades:

Latitud: 41.50655
Longitud: 2.037
UTM Est (X): 419633
UTM Nord (Y): 4595439

Classificació

Número de fitxa 08184 - 192
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Com tots els elements del patrimoni natural té un alt grau de fragilitat davant els canvis a les condicions ambientals. A més pateix una plaga de cotxinilla que la va fent mal bé, per la qual cosa els seus propietaris l'estant sometent a un intens procés de desinsectació.

Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 14601DF1996S
Fitxes associades:

[Can Rosés](#)

Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dj., 25/01/2001 - 01:00

Descripció

Darrera de la casa, a les feixes superiors dels camps es troba aquest arbre centenari ple de valor simbòlic pels seus propietaris. Està envoltant de vegetació molt esclarissada i d'altres espècies arbòries d'inferior port, així com d'unes quantes unitats de la mateixa espècie, segurament filles d'aquesta, oferint un conjunt de vegetació interessant que convida al repòs. La soca té 3'10 metres. de diàmetre.

Història

No es té constància alguna sobre el moment de la seva plantació, encara que els seus propietaris tenen la idea de que té més de 300 anys d'antiguitat. Existeixen uns versos de començament del segle XX fets per un amic de la casa que es transcriuen a continuació: "A Rubí, una impressió i un record. / Via anant a Sabadell o Terrassa/ Hi ha una casa bella de pagès/ Que el que s'hi pot estar un dia/ Molt li pesa el no estar-hi més// De tot lo que es veu a fora/ Lo preferent és l'alzina/ Que hasta son amo bo i distrés/ Per gosar de sa sombra s'hi arrima/ / Ja prou sap que ne lo voltant/ no n'hi ha cap més com ella/ que l'aventatgi a ésser gran/ ni que la guanyi a ésser vella/ / Per aixó en té tanta ufana,/ però lo que s'estima més,/ és poguer ser la guardiana / de la casa d'en Rosés.// Al notar que dels que passen la miren i admiren tant/ de contenta s'embadoca / que es descuida de fer aglans / Veient el motiu de no fruitar / son amo ja li perdona la falta / i de prop sols i ben contents / diu tens raó (no n'hi ha d'altra).// Rosés, conserva l'alzina, / que sia de la casa senyera, / i que la mires sempre, aumentar / sempre, de la mateixa manera. // Això ho prega un bon amic / Que vas conquistar un dia / I ell mai prega per ningú / Que no sia de valia./ Firma il·legible / Can Rosés / 28 de març de 1916 "

Bibliografia

Informació oral R. Bosch, R. Sánchez, J. Simó i E. Xercavins (novembre 2000, abril 2001), J. Viladiu (abril, 2001)

